

[Blang.]

stitsminister tillkaldes til Samraad med Udvalget og accepterer de stillede Ændringsforslag. Disse afgives derefter til Tinget og vedtages enstemmigt her i Landstinget ved anden Behandling.

Derefter ønsker den højtærede Justitsminister, at Udvalget sammenkaldes mellem anden og tredie Behandling. Udvalget holder et Møde og vedtager at blive staaende paa det sluttede Forlig, ikke at stille Ændringsforslag i Overensstemmelse med den højtærede Ministers Ønsker, som vel formentlig — men det vil den højtærede Justitsminister jo kunne udtale sig om — er inspireret fra Dansk Ligbrændingsforening. Imidlertid sker der dette, at skønt Udvalget har taget denne Stilling, indkalder man alligevel — efter at Sagen er taget af Dagsordenen til tredie Behandling — efter Ønske atter Udvalget til Møde, og her vedtager et Flertal at slutte op om den højtærede Ministers Ændringsforslag og dermed sprænge det indgaaede Forlig.

Nu siger man: Dette er ret betydningsløst. Det kan jeg ikke indrømme. Det hænder ikke helt sjældent, at en ung Mand eller ung Pige fra et religiøst indifferent Hjem, hvor Forældrene maaske er Medlemmer af en Ligbrændingsforening, maaske ogsaa af Foreningen for borgerlig Begravelse, under sin Konfirmationsforberedelse vælger en helt anden Vej for sit Vedkommende. En saadan ung Mand eller ung Pige kan maaske aldeles ikke tænke sig Muligheden af, hvis de bliver kaldt bort i en Alder af 15—18 Aar, at deres Lig skal brændes. Saa maa de protestere, siger den højtærede Justitsminister. Ja, men man kan ikke forudsætte, at hvert Menneske i Landet kender Ligbrændingslovens Paragraffer, og derfor er det et stift Forlangende, at de paagældende ligefrem skal have protesteret for at undgaa at blive brændt.

Paragraffen er uklar, saaledes som den højtærede Justitsminister nu vil have den formet, og jeg kan ikke gaa med til det stillede Ændringsforslags Indhold. Det forekommer mig, at skulde Ændringsforslaget stilles, burde det være stillet i Udvalget mellem første og anden Behandling, saaledes at man kunde tage Stilling til det, inden man sluttede Forlig. Den Coutume at lokke visse Medlemmer af Udvalget til at stemme for stærke Udvidelser paa den ene Side for derigennem at faa Imødekommenhed paa den anden Side og saa mellem anden og tredie Behandling at tage denne Imødekommenhed tilbage, kan man ikke godt have paa Rigsdagen, hvis man over-

hovedet vil regne med Muligheden af politiske Forlig.

Af denne Grund skal jeg henstille til den højtærede Justitsminister at tage sit Ændringsforslag tilbage, og hvis den højtærede Justitsminister ikke kan lade sig overbevise, henstiller jeg til Tingets Medlemmer ogsaa af Hensyn til det Præcedens, der ellers bliver skabt, at stemme Ændringsforslaget ned. Skulde dette ikke ske, men Ændringsforslaget bliver vedtaget, anbefaler jeg at stemme imod Lovforslaget ved tredie Behandling.

Justitsministeren (Zahle): Jeg er forbavset over al denne Højtidelighed. Det, der er foregaaet, er, at man ganske simpelt har rettet en ubetydelig Fejltagelse, som var fremkommet.

Ordføreren (Godskesen): Det er sikkert hverken første eller anden eller tiende eller tyvende Gang, at der er stillet Ændringsforslag til en tredie Behandling, efter at man er blevet enig om noget afvigende ved anden Behandling. Det Ændringsforslag, der her stilles, gaar kun ud paa at fastholde den Ordning, som vi nu har haft i en Række Aar, og som ikke volder nogen som helst Ulempe. Da den højtærede Justitsminister har paa-visited, at man fra Administrationens Side sætter Pris paa, at man bliver ved denne Ordning, som altsaa i mange Aar har bestaaet uden Ulempe, har Udvalget ment at maatte imødekomme dette Ønske.

Blang: Det havde været særdeles ønskeligt, om den ærede Ordfører mellem første og anden Behandling havde meddelt Udvalget de Udtalelser, som den ærede Ordfører nu fremkom med.

Ordføreren (Godskesen): De Udtalelser fra den højtærede Justitsminister, som gav Anledning til, at man har taget dette Spørgsmaal op, fremkom ved anden Behandling, saa det forekommer mig, at det er en stærk Fordring til mig, at jeg allerede skulde have gjort dem til Genstand for Diskussion mellem første og anden Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen om Ændringsforslaget.

Ændringsforslaget (se ovenfor)
vedtoges med 53 Stemmer mod 2.

Lovforslaget som Helhed sattes derefter til Forhandling.